

Asia: VN/8871/2019

Lausuntopyyntö hallituksen esitysluonnoksesta eduskunnalle sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta ja maakuntien perustamista koskevaksi lainsäädännöksi

Taustatiedot

Onko vastaaja

maakunnan liitto

Vastaajatahon virallinen nimi

Etelä-Savon maakuntaliitto

Vastauksen kirjanneen henkilön nimi ja mahdolliset yhteystiedot

-

Viranomaisille: Lausuntovastauksen käsitelleen toimielimen nimi ja käsittelypäivämäärä

Maakuntahallitus 21.9.2020 § 139

Kysymyksiä uudistuksen tavoitteista

1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaista saatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Kyllä pääosin. Tavoitteen saavuttamisen keskeinen ehto on se, että tavoitteita lähdetään toteuttamaan myös Etelä-Savon osalta kahdeksantoista toiminnallisesti ja taloudellisesti yhtenäisen maakunnan muodostamalla kokonaisuudella, eli vuoden 2021 alun mukaisen maakuntajaon pohjalta.

2. Voidaanko esityksellä kehittää pelastustoimen palvelujen saatavuutta, yhdenmukaisuutta ja vaikuttavuutta valtakunnallisesti, alueellisesti ja paikallisesti? Varmistaako esitys pelastustoimen pelastustoiminnan ja sosiaali- ja terveystoimen ensihoitopalvelujen synergiahyödyt? Jos ei, miten ehdotusta tulisi kehittää?

Kyllä pääosin. Tavoitteen saavuttamisen keskeinen ehto on se, että tavoitteita lähdetään toteuttamaan myös Etelä-Savon osalta kahdeksantoista toiminnallisesti ja taloudellisesti yhtenäisen

maakunnan muodostamalla kokonaisuudella. Tällöin pystytään hyödyntämään täysimääräisesti Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimialueella vuodesta 2004 alkaen jatkunut maakunnallinen palveluiden kehittämistyö. Etelä-Savon pelastuslaitoksen toiminnassa on palveluita tuotettu joustavasti ja henkilöstöä hyödynnetty mahdollisimman monipuolisesti koko maakunnan alueella. Maakuntajaon muuttaminen vaarantaisi vakavalla tavalla Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimintaedellytyksiä, eikä maakuntaudistuksen tavoitteena oleva lähtökohta palvelutason turvaamisesta ja kehittämisestä vastaamaan muuttuvan toimintaympäristön tarpeita toteutuisi.

3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Säädökset vaaleista, päätöksenteosta ja asukkaiden vaikuttamismahdollisuuksista antavat hyvän pohjan demokratian toteutumiselle. Lakiesityksiin kirjattu vahva valtion ohjaus ja valtion kautta kanavoituva rahoitus on omiaan kaventamaan vaaleilla valittavan maakunnan valtuutetuiden päätäntävaltaa. Myös pitkälle palvelujen järjestämiseen ulottuva ministeriön ohjaus rajoittaa tosiasiallisesti itsehallintoa ja asukkaiden vaikutusmahdollisuuksia maakunnassa. Maakunnilla tulisi olla itsenäisempi oikeus päättää palvelujen järjestämisestä ja esimerkiksi mahdollisuus sopia kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta alueellaan.

Kysymyksiä sote-maakuntalaista

4. Muodostaako sote-maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien sote-maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

kyllä pääosin

5. Sote-maakuntalain 6 §:ssä säädetään maakunnan mahdollisuudesta alueellaan ottaa hoitaakseen sen lakisääteisiä tehtäviä tukevia tehtäviä sekä harjoittaa vähäriskistä liiketoimintaa, joka tukee sen lakisääteisten tehtävien toteuttamista. Tukeeko ehdotettu sääntely maakunnan itsehallinnon toteuttamista?

ei [Itsehallinnollisilla sote-maakunnilla tulisi olla mahdollisuus järjestää toimintaansa esitettyä monipuolisemmilla toteutustavoilla maakunnan olosuhteisiin ja kansalaisten palvelutarpeisiin sopivaksi.]

6. Sote-maakuntalain 5 luvussa säädetään sote-maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

kyllä pääosin

7. Sote-maakuntalain 8 luvussa säädetään sote-maakuntien yhteistoiminnasta. Onko siitä esitetty säädettäväksi sote-maakuntien toiminnan ja yhteistyön näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

kyllä pääosin [Pääosin yhteistoimintamuodot ovat kannatettavia. Sote-maakuntayhtymien tehtävät on lain 58 §:ssä rajoitettu koskemaan vain jäsen-sote-maakuntien toimialaan kuuluvien tehtävien tukipalvelujen tuottamiseen liittyviä tehtäviä. Tämä rajaus on liian suppea. Vaalijala on Savon erityishuoltopiirin kuntayhtymä ja valtakunnallisten erityisten sosiaali- ja terveystalvelujen julkinen palvelutuottaja. Sen kotipaikka on Pieksämäki ja maakunta Etelä-Savo. Palveluyksiköitä sillä on kolmen maakunnan alueella (Pohjois-Savo, Etelä-Savo ja Keski-Suomi) ja se tarjoaa palveluita tällä hetkellä 15 maakuntaan Suomessa. Lakiluonnos lähtee siitä, että erityishuoltopiirit siirtyvät varoineen ja velkoineen sekä sitoumuksineen sote-maakuntiin. Palvelujen pirstoutuminen

maakuntiin vaarantaisi kehitysvammaisten asiakkaiden saumattoman palveluketjun, integraation ja palvelujen erityisosaamisen. Lakiluonnosta tulisi muuttaa siten, että merkittävät julkiset ylimaakunnalliset palvelutuottajat voisivat jatkossa olla sote-maakuntayhtymiä. Kuntayhtymien muutos sote-maakuntayhtymiksi tulee huomioida lakipaketissa.]

8. Sote-maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti sote-maakuntalakiin ja sote-maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko sote-maakuntien rahoitusmalli ja sote-maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi sote-maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

ei pääosin [Sote-maakunnille tulisi asettaa selkeämmät kannustimet kustannusten kasvun hillintään ja toisaalta palveluiden kehittämiseen tuottaviksi ja vaikuttaviksi. Tämä on tärkeää myös, koska sote-maakuntien rahoituksen riittävyys niiden vastuulla olevien palveluiden järjestämiseen on tärkeää koko julkisten palveluiden tuottamisen näkökulmasta. Maakuntien ja kuntien rahoitus on osa julkisen talouden kokonaisuutta. Julkisen talouden suunnitelmaa valmisteltaessa yhden sektorin rahoitusongelmat väistämättä vaikuttavat myös muihin sektoreihin määriteltäessä eri sektoreiden rahoitusosuuksia ja haettaessa tasapainoa julkiseen talouteen. Maakunnan toiminnan ja investointien valtionohjaus on lakiesityksen mukaisessa tilanteessa voimakasta maakuntien rahoituksen ollessa miltei kokonaan valtionrahoitusta. Toimintaa sääntelevä lainsäädäntö ja valtion maakuntiin kohdistuva hallinnollinen ohjaus määrittelevät pitkälti yleiskatteellisen rahoituksen käyttöä. Maakunnan ohjausjärjestelmään sisältyykin ongelmia maakuntien itsehallinnon näkökulmasta. Maakuntien oma verotusoikeus vahvistaisi maakuntien taloudellisia kannustimia ja mahdollistaisi esimerkiksi investointien ohjausta ja rahoitusta koskevan ohjausjärjestelmän keventämisen. Tiukka valtionohjaus ei ole riittävä tae uudistukselle asetetulle tavoitteelle hillitä kustannusten kasvua. Tiukka keskitetty ohjaus saattaa jopa lisätä kustannuksia, koska se rajoittaa maakuntien liikkumatilaa ottaa huomioon paikalliset olosuhteet.]

9. Sote-maakuntalain 3 luvussa säädetään muun ohella sote-maakunnan lainanottovaltuudesta sekä investointien ohjauksesta koko julkisen talouden tasapainon huomioon ottavalla tavalla. Sote-maakunnille siirtyvien toimitilojen hallinnoinnista ei esitetä erikseen säädettäväksi. Turvaako ehdotettu investointien rahoitus- ja ohjausmalli tarpeellisten investointien toteuttamisen tarkoituksenmukaisella tavalla? Vastauksessa voi ottaa kantaa toimitilojen hallinnoinnin järjestämiseen paikallisella, alueellisella tai valtakunnallisella tasolla.

ei kantaa

10. Maakuntalain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

14 §

Pykälän mukaan sote-maakunnan ja sen alueen kuntien on neuvoteltava valtuustokausittain tehtäviensä hoitamiseen liittyvästä yhteistyöstä, tavoitteista ja työnjaosta. Sote-maakunnalla ja sen alueen kunnilla on merkittävä määrä eritasoista yhteistyötä ja koordinaatiota edellyttävää yhteistoimintaa. Maakuntaliitto esittää, että neuvotteluja sote-maakunnan ja alueen kuntien kesken tulisi käydä esitettyä useammin, esim. kerran vuodessa.

11. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Sote-maakuntalain 8 § sisältäisi säännökset tehtävien siirrosta maakunnan ja kuntien välillä. Maakuntalaisia tulisi sallia maakunnille ja kunnille mahdollisuus sopia tehtävien järjestämisvastuun siirtämisestä maakunnalta kunnalle ja päinvastoin. Lähtökohtana tulisi olla itsehallintoon ja järjestämistehtävään luontevasti kuuluva mahdollisuus sopia järjestämisvastuun siirtämisestä niissä tehtävissä ja niissä tapauksissa, joissa se on tarkoituksenmukaisinta. Näin pystyttäisiin paremmin huomioimaan mm. erilaisia alueellisia tarpeita ja erityispiirteitä.

Kysymyksiä sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista

12. Muodostaako sote-järjestämislaki tarkoituksenmukaisen yleislain julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiselle?

ei pääosin [Lakiluonnoksessa on tarpeettoman tiukkoja säädöksiä ja velvoitteita palveluiden hankkimiseen yksityiseltä palvelutuottajalta. Toteutuessaan esitetyllä tavalla se vaarantaa nykyiset toimivat monituottajamallit, joita jatkossakin tarvitaan. Koko lakipaketin tavoitteena on mm. turvata palvelut sekä hillitä kustannusten kasvua, mitä lakiluonnoksen epätarkoituksenmukaiset esitykset eivät tue.]

13. Turvaavatko sote-järjestämislain säännökset sosiaali- ja terveystalouden yhdenvertaisen saatavuuden?

kyllä pääosin [Kyllä pääosin. Tavoitteen saavuttamisen keskeinen ehto on se, että tavoitteita lähdetään toteuttamaan myös Etelä-Savon osalta kahdeksantoista toiminnallisesti ja taloudellisesti yhtenäisen maakunnan muodostamalla kokonaisuudella, eli vuoden 2021 alun mukaisen maakuntajaon pohjalta.]

14. Varmistaako laissa esitetty tehtävien määrittely kunnan ja maakunnan osalta väestön hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen toteutumisen? ”

kyllä pääosin

15. Turvaako 8 §:n sääntely sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuun toteutumisen riittävällä ja tarkoituksenmukaisella tavalla?

kyllä

16. Onko 12 §:n sääntely ostopalvelujen hankkimisesta ja 12 a §:n sääntely vuokratyövoiman käytöstä tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

ei pääosin

17. Ovatko 13 §:n mukaiset yksityistä palveluntuottajaa koskevat vaatimukset perusteltuja

ei kantaa

18. Onko 16 §:n sääntely yksityisen palveluntuottajan alihankinnasta tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

kyllä pääosin

19. Onko sote-maakuntien yhteistyöaluetta ja yhteistyösopimusta koskeva 33–36 §:n sääntely kokonaisuudessaan tarkoituksenmukainen?

kyllä

20. Turvaako 37 §:n sääntely kaksikielisten sote-maakuntien yhteistyöstä osaltaan ruotsinkielisten palveluiden saatavuuden?

ei kantaa

21. Onko 49 §:n sääntely valmiuskeskuksesta tarkoituksenmukainen ja perusteltu?

ei kantaa

22. Minkä sote-maakunnan tehtäväksi tulisi säätää ruotsinkielisten palvelujen kehittämisen tukeminen (31 §) koko maassa?

Ei kantaa

23. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

24. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

-

Kysymyksiä pelastustoimen järjestämislaista

25. Lain 8 §:ssä ehdotetaan säädettävän pelastustoimen järjestämisen valtakunnallisista tavoitteista. Säännöksessä luetellaan asiat, jotka valtakunnallisissa strategisissa tavoitteissa on määriteltävä. Luettelo ei ole tyhjentävä. Ovatko säännöksessä luetellut kohdat tarkoituksenmukaisia?

kyllä pääosin

26. Mikä pitäisi lisätä/mikä pitäisi poistaa?

Esitys mahdollistaa toimialan suunnitteluperusteiden ja tavoitteiden esittämisen, mutta vaarana on, että ohjaus muokkaantuu suunnitteluperusteita ja tavoitekuvauksia tarkemmalle tasolle, jolloin maakunnalle ei muodostu hallituksen esityksen painottamaa itsehallinnollista luonnetta. Lisäksi pykälä sisältää avoimen valtakirjan säätää ”muita pelastustoimen kehittämiseksi tarpeellisia asioita”, mikä ei ole lakiteknisesti onnistunut muotoilu eikä sisällöllisesti perusteltavissa.

Lisäksi sote-maakunnan seuranta- ja arviointivelvollisuuden osa-alueella on päällekkäisyyttä sisäministeriön ja aluehallintovirastojen tehtävien välillä, mikä voi johtaa sekavaan lopputulokseen.

27. Lain 13 §:ssä ehdotetaan säädettävän sote-maakunnan seuranta- ja arviointivelvollisuudesta. Lisäksi lain 16 §:ssä ehdotetaan säädettävän sote-maakunnan pelastustoimen omavalvonnasta. Onko sote-maakunnille ehdotettu seuranta-, arviointi- ja omavalvontakokonaisuus tarkoituksenmukainen?

kyllä

28. Pelastustoimen järjestämislain 5 pykälässä säädetään tehtävien kokoaminen suurempiin kokonaisuuksiin, jos se on välttämätöntä palvelujen saatavuuden, yhdenmukaisuuden tai laadun turvaamiseksi taikka tehtävien vaativuuden tai niistä johtuvien suurten kustannusten perusteella. Ovatko säännöksessä esitetyt koottavat tehtävät perusteltuja?

kyllä pääosin [Tavoite koota erikseen määritettyjä palveluja suurempiin kokonaisuuksiin on hyväksyttävissä erityisesti toiminnallisista perusteista, joita pykälän perusteena kuitenkin ei mainita. Esimerkki myös sisämaassa tapahtuvasta yhteistyötarpeesta voisi olla Saimaan alueen öljyntorjunnan kokoaminen suuremmaksi kokonaisuudeksi siten, että Saimaan alueen pelastuslaitokset voisivat nykyistä paremmin sopia yhteistyöstä ja valtio voisi osoittaa lisärahoitusta tehtävän hoitamiseen.]

29. Mitä kansainvälisessä pelastustoiminnassa hyödynnettäviä erityisresursseja (kalusto, muodostelmat) olisi tarkoituksenmukaista koota jonkun maakunnan/maakuntien hoidettavaksi?

-

30. Mitä kansainvälisen avunannon ja vastaanottamisen edellyttämiä toimintoja (hälyttäminen, varustaminen jne.) olisi tarkoituksenmukaista koota johonkin maakuntaan/maakuntiin ja jos kyllä, mihin maakuntaan/maakuntiin?

-

31. Pelastustoimen järjestämislain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

6 § Pelastustoimen palvelutasopäätös

Esitetään lisättäväksi maakunnalle velvoite kuulla kuntia pelastustoimen palvelutasopäätöksestä. Kunnilla tiedot toimintojensa riskitasoista, aluesuunnittelusta, rakentamisesta jne., joita pelastustoimi tarvitsee alueellisen riskitiedon kokoamisessa ja palvelutarpeen kartoittamisessa. Lisäksi kunnilla on vastuu perusinfrastruktuurin tuottamisesta ja ylläpitämisestä, joilla on suora vaikutus maakuntien varautumiseen.

9 § Pelastustoimen neuvottelukunta

Perusteluosaan esitetään lisättäväksi maininta, että pelastustoimen neuvottelukunta kuulee työssään kuntia. Neuvottelukunnan ei tule olla ohjauksen, vaan (asiakas)palautteen käsittelyn rakenne. Neuvottelukunnan tulee kerätä palautetta pelastustoimen palveluista ja neuvottelukunnan työn puitteissa tulee kuulla mahdollisimman laajaa joukkoa pelastustoimen asiakkaita ja sidosryhmiä. Perusteluissa on mainittu pelastustoimen järjestökentän sekä pelastustoimen asiantuntijoiden kuuleminen, mutta ei kuntien kuulemista.

32. Muut vapaamuotoiset huomiot pelastustoimen järjestämislaista.

-

Kysymyksiä voimaanpanolaista

33. Sote-maakuntien aluejaon pohjana on kuntaperusteinen maakuntajako, josta säädetään voimaanpanolain 5 §:ssä. Onko ehdotettu aluejako tarkoituksenmukainen sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen näkökulmasta?

kyllä pääosin [Perustelut: Etelä-Savon maakuntaliitto pitää oikeana lähtökohtana esitettäväksi maakuntajaoksi, että Maakuntajako perustuisi nykyisen maakuntajakolain (1159/1997) ja vuoden 2021 alusta voimaan tulevan maakunnista annetun valtioneuvoston päätöksen (978/2019) nojalla määriteltyyn aluejakoon. Näin tulee menetellä myös Etelä-Savon maakunnan osalta, sillä ehdotettua aluejakoa ei voi pitää Etelä-Savon osalta tarkoituksenmukaisena. Enonkosken, Savonlinnan, Sulkavan ja Rantasalmen kunnat tulee jatkossakin olla osa Etelä-Savon maakuntaa. Näin ollen Etelä-Savon maakuntaliitto esittää, että lakiesityksen sosiaali- ja terveydenhuolto- ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta 5 §:n Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntien nimet ja alueet muutettaisiin muotoon: 9) Etelä-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Enonkosken, Hirvensalmen, Juvan, Kangasniemen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Puumalan, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan kunnista; 10) Pohjois-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Iisalmen, Joroisten, Kaavin, Keiteleen, Kiuruveden, Kuopion, Lapinlahden, Leppävirran, Pielaveden, Rautalammin, Rautavaaran Siilinjärven, Sonkajärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Varkauden, Vesannon ja Vieremän kunnista; Tähän liittyvät yksityiskohtaisemmat perustelut esitetään kysymyksen 35. vastauksessa.]

34. Sote-maakuntarakennelain 3 §:n mukaan maakuntajako toimii nykyiseen tapaan myös muiden valtion aluejakojen perustana. Lisäksi maakuntajako toimii maakuntien liittojen toimialuejaon pohjana. Onko ehdotettu 5 §:n mukainen aluejako tarkoituksenmukainen muun aluehallinnon näkökulmasta?

ei pääosin [Perustelut: Etelä-Savon maakuntaliitto pitää oikeana lähtökohtana myös valtion aluejakojen perustaksi käytettävän maakuntajako esitettäväksi maakuntajaoksi, että Maakuntajako perustuisi nykyisen maakuntajakolain (1159/1997) ja vuoden 2021 alusta voimaan tulevan maakunnista annetun valtioneuvoston päätöksen (978/2019) nojalla määriteltyyn aluejakoon. Näin tulee menetellä myös Etelä-Savon maakunnan osalta. Enonkosken, Savonlinnan, Sulkavan ja Rantasalmen kunnat tulee jatkossakin olla osa Etelä-Savon maakuntaa. Maakuntaliiton toiminnan näkökulmasta maakunnan tulee muodostaa toiminnallisesti ja taloudellisesti sekä alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden. Maakuntajakoa tarkastellessa ja muutettaessa on syytä jatkossakin kiinnittää huomiota laaja-alaisesti alueiden asiointi- ja palveluyhteyksiin, työssäkäyntiliikenteeseen, kuntien yhteistoimintaan, laaja-alueisiin kuntayhtymiin kuulumiseen, elinkeinoelämän yhteyksiin, kulttuuri- ja historialliset perinteisiin sekä yhdistystoiminnan toimintaedellytyksiin. Maakuntajaon tulee tunnistaa valtion palvelut suhteessa alueelliseen toimintaympäristöön, vahvistaa näitä ja huolehtia palvelujen legitimitetin, uskottavuuden ja tehokkuuden kasvusta. Palveluiden ja tehtävien asiakasnäkökulma ja synergia ovat hyvä lähtökohta aluehallinnon pohdintaan. Suuri osa palveluista pystytään tarjoamaan etäpalveluina, mutta erityisesti kehittämiseen liittyvät palvelut edellyttävät läsnäoloa. Yhteistyön tekemistä ja toiminnan jatkuvan kehittämisen mahdollisuuksia alueellisten ja paikallisten kumppaneiden sekä asiakkaiden kanssa tulee vahvistaa eikä heikentää. Valtion alueilla läsnä olevan aluehallinnon lisäksi maakuntajaolla on vaikutusta eri hallinnonalojen alaisten toimintojen toteuttamiseen, ohjaamiseen, rahoittamiseen, valvontaan ja edistämiseen alueilla. Etelä-Savon maakuntaliitto ei pidä tarkoituksenmukaisena, että Etelä-Savon osalta näitä toimivia rakenteita tarpeettomasti muutettaisiin maakuntajakoa perusteettomasti muuttamalla. Etelä-Savon maakuntaliitto viittaa Etelä-Savon ELY-keskuksen antamaan lausuntoon toimialakohtaisista näkemyksistä maakuntajaon vaikutuksiin.]

35. Lakiehdotuksessa Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Enonkoski, Rantasalmi, Savonlinna ja Sulkava siirtyisivät Etelä-Savosta Pohjois-Savo. Muutos vaikuttaa sekä sote-maakuntaan että valtion aluejakojen pohjana olevaan maakuntajakoon. Mihin maakuntaan näiden kuntien tulisi kuulua ja mitä vaikutuksia vaihtoehdoilla olisi lausunnonantajan toimintaa:

Etelä-Savon maakuntaan [Perustelut: Maakuntajaon muutokset tulisi Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan pohjautua laaja-alaiseen tarkasteluun, jossa kiinnitetään erityistä huomiota toiminnalliseen, taloudelliseen ja suunnittelulliseen tarkoituksenmukaisuuteen. Näin määritellään maakuntajaon perusteet voimassa olevassa maakuntajakolaissa. Tällaisia perusteita ei esitysluonnoksessa ole esitetty eikä maakuntaliitolla olevan tiedon pohjalta ole olemassa. Maakuntajaon muutokset tarkoittavat tyypillisesti hallinnollisia toimia EU-ohjelmatyössä. Tämän vuoksi maakuntia ei yleensä muuteta kesken ohjelmakautta. Lausuntoaineiston liitteessä 3 'Taustamuistio Itä-Savon sairaanhoitopiirin jäsenkuntien maakuntajaosta' on Itä-Savon sairaanhoitopiirin kuntien maakuntajakovaihtoehtoja käsitelty suppea-alaisesti. Yleiset maakunnan alueen määräämisessä käytettävät keskeiset kriteerit ovat maakuntajakolain perustelujen (HE 169/1997) mukaisesti asiointi- ja palveluyhteydet, työssäkäyntiliikenne, kuntien yhteistoiminta, laaja-alueisiin kuntayhtymiin kuuluminen, elinkeinoelämän yhteydet, kulttuuri- ja historialliset perinteet sekä yhdistystoiminta. Maakuntajaon mahdollisen muutoksen vaikutuksia Etelä-Savon elinvoimaan ja palveluihin ei ole tarkasteltu riittävän laaja-alaisesti. Tällaisen kokonaisarvion tekeminen on välttämätöntä ennen kuin muutoksia maakuntajakoon voitaisiin kestävästi esittää. Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan ko. lain 5 §:ssä esitetyille maakuntajaon muutokselle ei Savojen osalta ole esitetty kestäviä perusteluita eikä vaikutusarvioita. Esityksessä ei ole tarkasteltu muutoksen tarkoituksenmukaisuutta sen aluetaloudellisten tai toiminnallisten vaikutusten osalta. Etelä-Savon maakuntaliiton teettämien tarkastelujen pohjalta voidaan perustellusti todeta, ettei maakuntajaon muutokselle ole perusteita: - Etelä-Savon maakunnan hajoaminen vähentäisi Etelä-Savonmaakunnan elin- ja vetovoimaa aiheuttamalla ongelmia keskeisille yrityksille, järjestöille, kuntaorganisaatioille ja valtion aluehallinnon yksiköille. Talousalueen sisälle piirretty hallinnollinen raja vaikeuttaisi maakunnallisten yritysten ja yritysten toimintaa edistävien järjestöjen toimintaa. Luontaisen vuorovaikutusalueen sisälle piirretty hallinnollinen raja vaikeuttaisi maakunnan kattavien kansalaisjärjestöjen toimintaa ja sitä kautta alueen ihmisten elämää. - Etelä-Savon nykyiset hyvät valtion aluehallinnon palvelut vaarantuisivat maakunnan hajoamisessa ja maakunta ei olisi potentiaalinen alueellistamisen kohdealue. Suuri määrä julkisen hallinnon työpaikkoja siirtyisi Etelä-Savon ulkopuolelle. Valtion alueilla läsnä olevan aluehallinnon lisäksi maakuntajaolla on vaikutusta eri hallinnonalojen alaisten toimintojen toteuttamiseen, ohjaamiseen, rahoittamiseen, valvontaan ja edistämiseen alueilla. Etelä-Savon maakuntaliitto ei pidä tarkoituksenmukaisena, että Etelä-Savon osalta näitä toimivia rakenteita tarpeettomasti muutettaisiin maakuntajakoa perusteettomasti muuttamalla. - Etelä-Savon maakunnan hajotessa kuntapalveluiden parantaminen ja rationalisointi vaikeutuisi maakunnassa, jos Etelä-Savo toiminnallisesti kuuluva Savonlinnan seutukunta siirrettäisiin osaksi Pohjois-Savo, jonne ei ole luontaista yhteyttä. Maakunnan tulevaisuudelle elintärkeiden koulutusorganisaatioiden verkoston toiminta hankaloituisi ja Savonlinnan asema samalla heikkenisi. - Etelä-Savon maakunnan hajotessa suuri määrä hyvin toimivia alueellisia toimintoja purkautuisi, kutistuisi tai siirtyisi alueen ulkopuolelle. Esim. Mikkelin hiippakunnan 1.1.2020 voimaan astunut Etelä-Savon ja Itä-Savon rovastikuntien yhdistäminen jouduttaisiin purkamaan. -Nykyinen maakuntajako vastaa yhteyksien ja työssäkäynnin näkökulmasta toiminnallisesti selkeän kokonaisuuden. Itä-Savon sairaanhoitopiirin alueen yhteydet eivät ole vastaavalla tavalla fyysisesti eivätkä toiminnallisesti yhteneviä. - Etelä-Savon maakunnan hajoamisella olisi negatiivisia taloudellisia vaikutuksia. Organisaatioiden hajoaminen nostaisi kustannuksia. Aluetalous supistuisi suoraan ja välillisesti.

Maakunnan aluetaloudellinen tasapaino heikkenisi. Kuntien toimintojen tehokkaan organisoinnin vaihtoehdot supistuisivat. - Etelä-Savon maakunnan hajoamisella olisi alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukainen kokonaisuus hajoaisi. Suuri osa yhteisesti suunniteltua aluekehittämistä joutuisi uudelleen arvioitavaksi. - Etelä-Savon alueen pitkä yhteinen kulttuurinen ja historiallinen jatkuma Saimaan maakuntana vaarantuisi maakuntajakomuutoksen myötä. Tutkimuksella tukea – Savonlinnan Euroopan kulttuuripääkaupungiksi 2026 –hankkeessa (7/2020) tehdyn tutkimuksen mukaan eteläsavolaisten identiteetti tarkoittaa, paikkakuntalaisuutta, itäsuomalaisuutta, saimaalaisuutta ja eteläsavolaisuutta. Pohjoissavolaiset kokevat tutkimuksen mukaan itsensä ensisijaisesti paikkakuntalaisiksi, toiseksi pohjoissavolaisiksi ja itäsuomalaisiksi ja kolmanneksi savolaisiksi. Saimaa ei ole osa pohjoissavolaisten identiteettiä, vaikka he arvostavat luontoa ja vesistöjä. eteläsavolaisissa juuri Saimaa luo yhteenkuuluvuuden tunnetta niin henkisesti kuin myös erilaisissa yhteistyörakenteissa. Etelä-Savon maakunnan muodostuessa jatkossakin Mikkelin, Pieksämäen ja Savonlinnan seuduista: - on maakunta voimassa olevan maakuntajakolain hengen mukainen, sillä Etelä-Savo nykyisillä rajoilla muodostaa toiminnallisen ja taloudellisen kokonaisuuden. - voivat yritykset ja yritysten toimintaa edistävät järjestöt jatkaa toimintaansa toimivissa yhteistyöverkostoissa. - säilyy Etelä-Savon asema valtakunnan päätöksenteossa ennallaan. - voidaan tasavertaisten seutujen kesken jatkossakin sopia kuntapalveluiden, myös sosiaali- ja terveydenhuollon, järjestämisestä ja tuotannon kestävästä työnjaosta. Voimavaroja säästyy yhteiseen elinkeinopolitiikkaan. - voidaan Etelä-Savon nykyiset tarvetta vastaavat valtion aluehallinnon palvelut säilyttää riittävän väestöpohjan ja pitkien etäisyyksien perusteella. Valtion merkittävä läsnäolo rohkaisee myös yksityisiä investoijia. -voi Etelä-Savon osallisuusohjelman mukaisesti kansalaisjärjestöjen yhteistyön lisääminen jatkaa ja sitä kautta alueen ihmisten vaikutusmahdollisuudet yhteisiin asioihin paranisivat kaikilla kolmella seutukunnalla. - ei eri organisaatioiden tarvitse käyttää resurssejaan uusien aluerajausten mukaisiin organisaatiomuutoksiin ja verkostojen uudelleenrakentamiseen. Etelä-Savon maakuntaliitto ja kunnat yhdessä Etelä-Savosta johdetun valtion aluehallinnon kanssa voivat jatkaa oman maakunnan yritys ympäristön ja kansalaisyhteiskunnan kehittämistä. - Savonlinnan sairaalan rooli ja työnjako muiden sairaaloiden kanssa on syytä sopia KYS-Erva-alueella pikaisesti sotemaakuntauudistuksesta erillisenä asiakohtana. Toiminnallisesti hyvää ja taloudellisesti eheää Etelä-Savon maakuntaa ei ole perusteltua hajottaa sote -palveluiden järjestämisen ja tuottamisen perusteella. Sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen järjestämisen näkökulmasta lausuntopaketin liitteessä 3, Taustamuistio Itä-Savon sairaanhoitopiirin jäsenkuntien maakuntajaosta, on tarkasteltu Savonlinnan seudun suuntautumisvaihtoehtojen talousvaikutuksia. Muistiossa olevien laskelmien mukaan Savonlinnan seudun kuntien sijoituessa osaksi Pohjois-Savo olisi tämän kokonaisuuden siirtyvien nettomenojen ja rahoituspohjan välinen ero, sopeutumistarve n. 27 miljoonaa euroa. Savonlinnan seudun jatkaessa osana Etelä-Savo vastaava sopeutustarve olisi n. 3 miljoonaa euroa. Muistiossa esitetyn laskelman mukaan sopeutustarve asukasta kohden tarkasteltuna olisi Savonlinnan seudun siirtyessä osaksi Pohjois-Savo 93 euroa/asukas. Savonlinnan seudun jatkaessa osana Etelä-Savo sopeutustarve olisi 23 euroa/asukas. Taustamuistiossa esitettyjen laskennallisen rahoituksen ja kustannusten valossa on sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen palveluiden turvaamisen näkökulmasta selvää sekä Etelä- että Pohjois-Savon maakunnan näkökulmasta, että Savonlinnan seudun kuntien tulee kuulua jatkossakin Etelä-Savon maakuntaan. Tämä luo hyvät edellytykset myös kahden sairaalan toiminnan kehittämiseksi Etelä-Savossa. Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimialue on ollut vuodesta 2004 alkaen nykyinen Etelä-Savon maakunnan alue. Etelä-Savon pelastuslaitoksen toiminnassa on palveluita tuotettu joustavasti ja henkilöstöä hyödynnetty mahdollisimman monipuolisesti koko maakunnan alueella. Savonlinnan seudun siirtyminen Pohjois-Savon maakuntaan tarkoittaisi pelastustoimen järjestämiseen käytettävissä olevan henkilöstön ja muiden resurssien pienenemistä oleellisesti mikä puolestaan heikentäisi pelastustoimen

toimintamahdollisuuksia. Etelä-Savon pelastuslaitos on pystynyt nykyisessä laajuudessaan kehittämään omia palveluitaan monipuolisesti. Maakuntajaon muuttaminen vaarantaisi vakavalla tavalla Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimintaedellytyksiä, eikä maakuntauudistuksen tavoitteena oleva lähtökohta palvelutason turvaamisesta ja kehittämisestä vastaamaan muuttuvan toimintaympäristön tarpeita toteutuisi. Maakuntajaon muutokset tulisi Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan pohjautua laaja-alaiseen tarkasteluun, jossa kiinnitetään erityistä huomiota toiminnalliseen, taloudelliseen ja suunnittelulliseen tarkoituksenmukaisuuteen. Tällaisia perusteita ei esitysluonnoksessa ole esitetty eikä maakuntaliitolla olevan tiedon pohjalta ole olemassa. Tähän pohjautuen Etelä-Savon maakuntaliitto esittää, että lakiesityksen sosiaali- ja terveydenhuolto- ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaantulusta 5 §:n Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntien nimet ja alueet muutettaisiin muotoon: 9) Etelä-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Enonkosken, Hirvensalmen, Juvan, Kangasniemen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Puumalan, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan kunnista; 10) Pohjois-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Iisalmen, Joroisten, Kaavin, Keiteleen, Kiuruveden, Kuopion, Lapinlahden, Leppävirran, Pielaveden, Rautalammin, Rautavaaran Siilinjärven, Sonkajärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Varkauden, Vesannon ja Vieremän kunnista;]

36. Lakiehdotuksessa Uudenmaan maakunnan alueella sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä vastaisi neljä sote-maakuntaa (Itä-Uusimaan sote-maakunta, Keski-Uusimaan sote-maakunta, Länsi-Uusimaan sote-maakunta, Vantaa-Keravan sote-maakunta) sekä Helsingin kaupunki, joka ei kuuluisi mihinkään sote-maakuntaan. Muiden aluejakojen osalta Uudenmaan nykyinen maakunta olisi yksi kokonaisuus. Onko ehdotettu sääntely aluejakojen näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

ei kantaa

37. Turvaako väliaikaisten toimielinten kokoonpano ja laissa säädetyt tehtävät uudistuksen toimeenpanon (7 - 8 §)?

kyllä

38. Voimaantulon 4 luvun mukaan sairaanhoitopiirien ja erityishuoltopiirien kuntayhtymät, sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen tehtäviin liittyvä kuntien ja eräiden kuntayhtymien irtain omaisuus, lomapalkkavelka ja sopimukset siirtyvät sote-maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

kyllä pääosin [Kiinteistöjen osalta esitettyä vuokrausmallia (3+1) voidaan pitää ongelmallisena kuntien toimitilojen käytön suunnittelun näkökulmasta. Sote-maakunnan käyttötarpeesta poistuvilla kuntien kiinteistöille voi olla hyvin vaikeaa löytää korvaavaa käyttöä ja ostajia. Kuntien ennestään heikko taloudellinen tilanne saa pahimmillaan merkittäviä lisärasituksia näiden kiinteistöjen ylläpidosta, purkamisesta ja alaskirjauksista. Kuntien omistukseen jääviin kiinteistöihin liittyviä riskejä tulee pienentää ja tässä lakipaketissa. Tässä yhteydessä tulisi lainsäädännöllisesti mahdollistaa käyttämättömäksi jäävien kiinteistöjen osalta kunnille voida alaskirjata tasearvot ilman kirjauksen tulosvaikutusta kunnan tilinpäätöksessä. Mikäli sote-maakunnan käyttämät kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen, tulee palvelutoiminnassa olevien kiinteistöjen ylläpito ja kunnossapito turvata. Kunnat tarvitsevat peruskorjausinvestointien tekemiseksi Sote - maakunnilta riittävän pitkät vuokrasopimukset tai vastuusitoumukset investointien rahoittamiseksi. Kiinteistöjen käytön kehittämisen näkökulmasta Sote -maakuntien ja kuntien vapaus sopimiseen kiinteistöjen omistuksesta voisi olla hyvä ratkaisu. Joissain tapauksissa Sote -maakunta voisi ostaa Sote - palveluiden käytössä olevan kiinteistön maakunnan omistukseen tasearvon mukaisella

kauppahinnalla, jos kunnankin näkökulmasta kauppa on toimivin ratkaisu. Yhteenvedona esitetään, että Sote-maakunta ja kunnat voivat tarvittaessa myös sopia tapauskohtaisesti kiinteistöjen omistuksesta.]

39. Voimaanpanolain 4 luvussa säädetään kuntien oikeudesta saada valtiolta korvaus uudistukseen liittyvien omaisuusjärjestelyjen aiheuttamista välittömistä kustannuksista sekä korvausmenettelystä. Korvaus kohdistuisi ensisijaisesti kunnille ja kuntayhtymille jääviin omaisuuseriin, esimerkiksi siirtymäajan jälkeen käytöstä poistuvien toimitilojen kustannuksiin. Onko kompensaatiosääntely hyväksyttävä?

ei pääosin [Voimaanpanolain 41 §:n mukaan kunnilla on oikeus korvaukseen liittyen omaisuuteen kohdistuviin järjestelyihin ja niistä välittömästi johtuvien kuntataloudellisiin ongelmiin. Esityksen mukaan kompensatioon on oikeus, mikäli välittömät kustannukset ylittävät euromäärän, joka vastaa 0,7 prosenttiyksikön korotustarvetta laskennallisesta kunnallisveron tuotosta. Esitetty 0,7 prosenttiyksikön korvausraja on kuntien näkökulmasta aivan liian korkea. Korvausrajaa tulisi laskea 0,25 prosenttiyksikköön. Säädösesityksen perusteluissa todetaan, että välittöminä kustannuksina olisi syytä hyväksyä myös tyhjinä tai vuokraamatta olevien tilojen käyttökulut. Tämä on positiivinen ja tärkeä osa kompensatiota kuntien kannalta. Tyhjinä tai vuokraamatta olevien tilojen kompensatioissa tulisi kuitenkin huomioida myös sote-kuntayhtymiä vapaaehtoisesti ja etupainoisesti (sote-uudistusta ennakoiden) perustaneiden kuntien osalta myös jo aiemmin tyhjiksi jääneiden sote-tilojen aiheuttamat kustannukset niin käyttö- kuin purkamiskulujenkin osalta siltä osin, kun tilat ovat jääneet tyhjiksi sen jälkeen, kuin tarkoitetun kaltaiset kaikki alueen sote-palvelut tuottavat sote-kuntayhtymät ovat nykyisessä laajuudessaan aloittaneet toimintansa ja vetäytyneet tällaisista tiloista, eikä niille ole pystytty löytämään muuta käyttöä. Kompensaation piiriin tulisi sisällyttää myös siirtyvä irtain omaisuus ja kuntayhtymäosuudet, jotta muutoksen todelliset talousvaikutukset tulisivat riittävässä määrin korvatuiksi kunnille. Siirtyvien kuntayhtymien taseiden alijäämien kattamisvelvollisuus aiheuttaa jo entuudestaan heikossa taloustilanteessa oleville kunnille merkittäviä taloudellisia lisähaasteita]

40. Voimaanpanolain 17 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

kyllä

41. Onko 28 §:n mukainen ulkoistamissopimusten mitättömyyttä koskeva sääntely perusteltu ja turvaako se osapuolten aseman riittävästi?

ei [Esitetyllä säädöksellä puututtaisiin taannehtivasti jo tehtyihin taloudellisesti merkittäviin sopimuksiin, mikä on ongelmallista perustuslain näkökulmasta.]

42. Turvaako Kärkullan toiminnan jakamista koskevat ehdotukset sen toiminnan jatkuvuuden sote-maakuntien toimintana?

Ei kantaa.

43. Uudistus tulisi ehdotuksen mukaan voimaan vuoden 2023 alusta. Onko uudistus toteutettavissa uudistuksessa ehdotetussa aikataulussa?

ei pääosin [Aikataulu on erittäin tiukka ottaen huomioon hyvin erilaisista lähtötilanteista eri maakunnissa tehtävä valmistelutyö.]

44. Voimaannpanolain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

5§

Etelä-Savon maakuntaliitto esittää, että lakiesityksen sosiaali- ja terveydenhuolto- ja pelastustoimeen koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaannpanosta 5 §:n Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntien nimet ja alueet muutettaisiin muotoon:

9) Etelä-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Enonkosken, Hirvensalmen, Juvan, Kangasniemen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Puumalan, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan kunnista;

10) Pohjois-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Iisalmen, Joroisten, Kaavin, Keiteleen, Kiuruveden, Kuopion, Lapinlahden, Leppävirran, Pielaveden, Rautalammin, Rautavaaran Siilinjärven, Sonkajärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Varkauden, Vesannon ja Vieremän kunnista;

Perustelut ovat vastauksessa kysymykseen 35.

55§

Etelä-Savon maakuntaliiton esittämä lain 5§:n muutos tekee tarpeettomaksi 55§:n viittaukset Etelä-Savon pelastustoimeen.

45. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaannpanolaista.

-

Kysymyksiä maakuntien rahoituslaista

46. Valtio rahoittaa pääosin perustettavien sote-maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden ja pelastustoimen rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

kyllä [Sosiaali- ja terveyspalveluiden sekä pelastustoimen rahoitusvastuun siirtyminen valtiolle on ajatuksena ja pääperiaatteena kannatettava. Sote-maakuntien valtionrahoitus ei kuitenkaan saa aiheuttaa siirtymäajan jälkeenkään leikkauspainetta kuntien valtionosuusrahoitukseen. Kunnille osoitettava valtionosuusrahoitus kunnille jäävien lakisääteisten tehtävien hoitamiseen on varmistettava ja turvattava. Maakunnille tulisi kuntien valtionosuusrahoituksen turvaamiseksi asettaa selkeämmät kannustimet kustannusten kasvun hillitsemiseen ja kustannussäästöihin. Sote-maakuntien rahoitusmalli sisältää sisäänrakennettuna suuren riskin sote-kustannustason aiempaa

suuremmalle kasvulle. Mikäli tämä riski realisoituu, ei se saa johtaa kuntien rahoitusosuuksien leikkauksiin. Sote-maakuntien talous on valmisteluaineiston perusteella pyritty asettamaan alkuvaiheessaan tasapainotilaan, mikä vaikuttaa osin tapahtuvan jo entuudestaan heikossa taloustilanteessa olevien kuntien kustannuksella.]

47. Valtion rahoituksen taso kullekin varainhoitovuodelle perustuu lähtökohtaisesti sote-maakuntien edellisen vuoden laskennallisiin kustannuksiin. Valtion rahoituksen tasoa korotetaan vuosittain arvioidun palvelutarpeen muutoksen (7§), kustannustason (hintojen) (8 §), tehtävämuutosten (9 §) sekä toteutuneiden kustannusten perusteella (10 §). Palvelutarpeen muutoksen osalta esitykseen sisältyy valtion rahoituksen kasvua osittain hillitsevä tekijä siten, että arvioidusta tarpeen muutoksesta huomioidaan 80 %:n osuus kolmannesta vuodesta lähtien (36 §). Lisäksi sote-maakunnalla on oikeus lisärahoitukseen, edellyttäen, että lain 11 §:ssä tarkoitettut edellytykset täyttyvät. Onko sote-maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

kyllä pääosin [Rahoitusmalli on todennäköisesti turvaa palveluiden tuottamisen velvoitteet. Rahoitusmalli, jonka lisänä on mahdollisuus lisärahoitukseen, ei ole riittävän kannustava palveluiden kustannustehokkaaseen kehittämiseen. Sote-maakunnille tulisi asettaa selkeämmät kannustimet kustannusten kasvun hillintään ja toisaalta palveluiden kehittämiseen tuottaviksi ja vaikuttaviksi. Tämä on tärkeää myös, koska sote-maakuntien rahoituksen riittävyys niiden vastuulla olevien palveluiden järjestämiseen on tärkeää koko julkisten palveluiden tuottamisen näkökulmasta. Maakuntien ja kuntien rahoitus on osa julkisen talouden kokonaisuutta. Julkisen talouden suunnitelmaa valmisteltaessa yhden sektorin rahoitusongelmat väistämättä vaikuttavat myös muihin sektoreihin määriteltäessä eri sektoreiden rahoitusosuuksia ja haettaessa tasapainoa julkiseen talouteen.]

48. Ovatko sote-maakuntien valtion rahoituksen *sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien* rahoituksen määräytymistekijät (luku 3) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

kyllä pääosin [PERUSTELUT: Etelä-Savon näkökulmasta rahoituksen määrittämistekijöissä tulisi painottaa esitettyä enemmän ikääntyvän väestön painoarvoa. Toinen tekijä, jota tulisi painottaa esitettyä enemmän, on hajanaisen yhdyskuntarakenteen huomiointi palveluiden tuottamisen kustannuksissa ja näin ollen rahoituksen määrittämistekijöissä. Etelä-Savo on kauttaaltaan asuttu vesistöinen maakunta. Vesistöisyys aiheuttaa huomattavia lisäkustannuksia palveluiden tuottamisen suhteen saavutettavuuden näkökulmasta. Tämän vuoksi saaristoisuuden painoarvoa tulisi kasvattaa ja lisäksi etsiä keinoja väestötiheystekijän lisäksi huomioida hajanaisen rakenteen ja etäisyyksien vaikutuksen huomioimiseksi rahoituksessa. Edellisen lisäksi rahoituksen määräytymistekijöissä ei olla huomioitu lainkaan monipaikkaisuutta ja väestömäärien kausivaihteluita. Valtioneuvoston kanslian maaliskuussa 2020 julkaiseman selvityksen 'Työn ja työvoiman alueellinen liikkuvuus ja monipaikkainen väestö.' (Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2020:12: s.114-115.

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162147/VNTEAS_2020_12.pdf?sequence=10&isAllowed=y) mukaan varsinkin Etelä-Savossa on siten paljon väestöruutuja, joissa tilastoitu väkiluku ei kuvaa oikein aluetta käyttävää väestömäärää. Suomen maakunnista Etelä-Savon väkiluku vaihtelee eniten vuoden aikana, sillä kausiväestö on maakunnassa suuruudeltaan yli kaksinkertainen tilastoituun väkilukuun nähden. Selvityksessä todetaan että, esim. vuonna 2016 maakunnan tilastoitu väkiluku oli noin 145 000 asukasta, kun vastaavasti kausiväestön suuruus oli arvioitu olevan kokonaisuudessaan 294 000 asukasta. Kausiväestön ja tilastoidu väkiluvun erotus on siis 149 000 asukasta. Selvityksessä on Etelä-Savon väkilukua arvioitu myös kuukausittain keski-ikäisillä. Keski-ikäisillä mittaa arvioita alueella jatkuvasti olevan väestön suuruudesta ja siten se poikkeaa

kausiväestöstä, joka kuvaa arviota alueiden suurimmasta mahdollisesta väestömäärästä. Esimerkiksi Etelä-Savossa on selvityksen mukaan heinäkuussa keskimäärin 83 000 asukasta enemmän kuin virallisessa väestötilastossa. Voidaan ajatella, että maakuntaan ”syntyy” siten heinäkuussa kaksi keskisuurta kaupunkia. Etelä-Savon maakuntaliitto esittää, että sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien rahoituksen että pelastustoimen tehtävien rahoituksen määräytymistekijöissä huomioitaisiin vakituisen asutuksen lisäksi kausiväestö.]

49. Ovatko sote-maakuntien valtion rahoituksen pelastustoimen tehtävien rahoituksen määräytymistekijät (luku 4) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

kyllä pääosin [PERUSTELUT: Etelä-Savon näkökulmasta rahoituksen määrittämistekijöissä tulisi painottaa esitettyä enemmän ikääntyvän väestön painoarvoa. Toinen tekijä, jota tulisi painottaa esitettyä enemmän, on hajanaisen yhdyskuntarakenteen huomiointi palveluiden tuottamisen kustannuksissa ja näin ollen rahoituksen määrittämistekijöissä. Etelä-Savo on kauttaaltaan asuttu vesistöinen maakunta. Vesistöisyys aiheuttaa huomattavia lisäkustannuksia palveluiden tuottamisen suhteen saavutettavuuden näkökulmasta. Tämän vuoksi saaristaisuuden painoarvoa tulisi kasvattaa ja lisäksi etsiä keinoja väestötiheystekijän lisäksi huomioida hajanaisen rakenteen ja etäisyyksien vaikutuksen huomioimiseksi rahoituksessa. Edellisen lisäksi rahoituksen määräytymistekijöissä ei olla huomioitu lainkaan monipaikkaisuutta ja väestömäärien kausivaihteluita. Valtioneuvoston kanslian maaliskuussa 2020 julkaiseman selvityksen ’Työn ja työvoiman alueellinen liikkuvuus ja monipaikkainen väestö.’ (Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2020:12: s.114-115.

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162147/VNTEAS_2020_12.pdf?sequence=10&isAllowed=y) mukaan varsinkin Etelä-Savossa on siten paljon väestöruutuja, joissa tilastoitu väkiluku ei kuvaa oikein aluetta käyttävää väestömäärää. Suomen maakunnista Etelä-Savon väkiluku vaihtelee eniten vuoden aikana, sillä kausiväestö on maakunnassa suuruudeltaan yli kaksinkertainen tilastoituun väkilukuun nähden. Selvityksessä todetaan että, esim. vuonna 2016 maakunnan tilastoitu väkiluku oli noin 145 000 asukasta, kun vastaavasti kausiväestön suuruus oli arvioitu olevan kokonaisuudessaan 294 000 asukasta. Kausiväestön ja tilastoidu väkiluvun erotus on siis 149 000 asukasta. Selvityksessä on Etelä-Savon väkilukua arvioitu myös kuukausittain keskiväkiluvulla. Keskiväkiluku mittaa arvioita alueella jatkuvasti olevan väestön suuruudesta ja siten se poikkeaa kausiväestöstä, joka kuvaa arviota alueiden suurimmasta mahdollisesta väestömäärästä. Esimerkiksi Etelä-Savossa on selvityksen mukaan heinäkuussa keskimäärin 83 000 asukasta enemmän kuin virallisessa väestötilastossa. Voidaan ajatella, että maakuntaan ”syntyy” siten heinäkuussa kaksi keskisuurta kaupunkia. Etelä-Savon maakuntaliitto esittää, että sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien rahoituksen että pelastustoimen tehtävien rahoituksen määräytymistekijöissä huomioitaisiin vakituisen asutuksen lisäksi kausiväestö.]

a) Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2023–2029 esitetty siirtymäaika riittävä?

kyllä pääosin

b) Onko toistaiseksi pysyvä enimmäismuutostasaus kannatettava?

ei pääosin [Lakiluonnoksessa todetaan, että kuntatalouteen kohdistuvat muutokset pyritään pitämään mahdollisimman pienenä. Siten ei ole perusteita esitetyllä muutosrajoittimelle, vaan enimmäismuutosten rajaus on oltava +/-0€/asukas. Muutosten vaikutuksia yksittäisen kunnan talouteen on lakiluonnoksessa puutteellisesti arvioitu, eikä koronaepidemian vaikutuksia ole pystytty ottamaan laskelmissa huomioon.]

51. Valtion rahoitus maksetaan sote-maakunnalle kuukausittain viimeistään kuukauden ensimmäisenä päivänä. Varainhoitovuoden tammikuussa ja kesäkuussa maksetaan molempina 2/12 koko vuoden rahoituksesta ja muina kuukausina jäljelle jäävä rahoitus yhtä suurina erinä (25 §). Sen lisäksi vuoden 2023 rahoituksen tammikuun maksuerästä puolet maksetaan sote-maakunnalle vuoden 2022 joulukuun 1 päivänä (37 §). Onko rahoituksen maksatuksen aikataulu maksuvalmiuden ja kassan hallinnan kannalta tarkoituksenmukainen?

kyllä pääosin

52. Maakuntien rahoituslain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

53. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

-

Kuntien rahoitusta koskeva lainsäädäntö

54. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 29 ja 30 §)?

ei pääosin [Uudistuksen lähtökohtana ja tavoitteena on linjattu, että kuntien talouteen kohdistuvat muutokset nykytilaan verrattuna ovat mahdollisimman pienet. Tämä on todettu myös lakiluonnoksessa. Kuntien heikentyneen taloudellisen tilanteen ja koronaepidemian talousvaikutusten takia kunnat ovat nyt erilaisessa tilanteessa kuin edellisellä sote-uudistuskierroksella. Lakiluonnoksessa hyväksytty +/-100 €/as enimmäismuutos on liian suuri muutos ottaen huomioon kuntien tämän hetken taloudellisen tilanteen ja erityisesti koronaepidemian vaikutukset. Sote-uudistus ei saa muuttaa kunnan talouden tasapainoa puoleen tai toiseen. Enimmäismuutosten tasauksen tulee olla +/- 0 €/asukas. Koska koronaepidemia vaikuttaa kuntien tuloihin erityisesti vuonna 2020 ja menoihin myös vuosina 2021 ja 2022, uudistuksen pysyväksi osaksi kuntien valtionosuuteen jääviä siirto- ja tasausmekanismeja ei voi perustaa näiden vuosien tietoihin. Lakiluonnoksessa esitetyt laskentavuotia tulee muuttaa tai siirto- ja tasausmekanismien laskennassa käytettävistä tiedoista tulee erottaa koronaepidemian vaikutus sekä tulo- että menopuolelta.]

55. Ovatko valtionosuuskriteerit sekä niiden painotukset yleisesti ottaen perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta)?

kyllä pääosin

56. Kuntien rahoitusta koskevan lainsäädännön pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

57. Muut vapaamuotoiset huomiot kuntien rahoitusta koskevasta lainsäädännöstä.

Uudella rahoitusmallilla on todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia monien kuntien elinvoimaan, investointikykyyn ja rahoitusasemaan. Uudistus kasvattaa merkittävästi kuntien suhteellista velkaantumista, kun kaikki ennen uudistusta kertyneet velat ja sote-kuntayhtymien alijäämät jäävät kunnille ja samalla tulot putoavat merkittävästi.

Vallitseva koronatilanne tulisi myös ottaa huomioon erityisesti taloutta koskevien säännösten osalta. Epidemian talousvaikutukset tulisi huomioida rahoitusmallin laskennallisissa arvioissa käytettävien kustannustasoarvioiden ja siirtolaskentaan tehtävän ns. kuntien veroprosentin leikkauslaskennan ja niiden ns. leikkauspisteiden määrittelyssä, jotta siirtolaskennassa käytettävien verotulojen ja kustannustason välille ei aiheutuisi koronakriisin vuoksi epäsuhtaa.

Verolainsäädäntö

58. Pidättekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

ei kantaa

59. Verolainsäädännön pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

60. Vapaamuotoiset huomiot verolainsäädännöstä.

-

Maakuntien ja kuntien henkilöstöä koskeva lainsäädäntö

61. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

ei kantaa

62. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

ei kantaa

63. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

-

Uusimaa-laki

64. Turvaako Uudenmaan erillislaki sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen alueella yhdenvertaisesti muuhun maahan verrattuna?

ei kantaa

65. Turvaavatko HUSin lakisääteisiä tehtäviä koskevat säännökset erikoissairaanhoidon järjestämisen sekä yliopistollisen sairaalan tutkimus-, kehittämis- ja opetustehtävät (5 §)?

ei kantaa

66. Onko terveydenhuollon järjestämisvastuun jakautumisesta Uudellamaalla esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti (Uudenmaan sote-maakuntien ja Helsingin kaupungin ensisijainen järjestämisvastuu, HUSin lakisääteiset tehtävät ja HUS-järjestämissopimus; 4, 5 ja 10 §)?

ei kantaa

67. Ovatko Helsingin kaupungin talouden eriyttämistä koskevat säännökset tarkoituksenmukaisia ja riittäviä turvaamaan toiminnan vertailtavuuden muuhun maahan nähden (5 luku)?

ei kantaa

68. Uusimaa-lain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

69. Vapaamuotoiset huomiot Uudenmaan erillislaista?

-

Yleishallintoa koskevat lait

70. Yleishallintoa koskevien lakien pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

71. Vapaamuotoiset huomiot yleishallintoa koskevasta lainsäädännöstä.

-

Kysymyksiä sote-maakuntarakennelaista

72. Sote-maakuntarakennelaissa säädetään maakuntajaosta, joka toimii myös sote-maakuntien alueiden pohjana. Lisäksi laissa säädetään sote-maakuntien muuttamisesta, joka johtaa myös vastaavalla alueella maakuntajaon muutokseen. Onko esitetty sote-maakuntien ja niiden pohjana olevan maakuntajaon suhde sekä jaon muutosprosessi kriteereinään selkeä ja tarkoituksenmukainen ottaen huomioon maakuntajaon merkityksen muille aluejaoille?

ei [PERUSTELUT: Sote-maakuntarakennelain 1 §:ssä säädettäisiin sote-maakuntien sekä niiden alueena olevan maakuntajaon perusteista. Sote-maakunnan alueena olisi säännöksen mukaan maakunta. Pykälän mukaan maakunnan ainoana kriteerinä olisi, että siihen tulisi kuulua vähintään kaksi kuntaa. Näin syntyvän Sote-maakunnan olisi muodostuttava yhtenäisestä alueesta, joka muodostaa toiminnallisen kokonaisuuden. Sote-maakunnan muuttaminen, yhdistäminen tai

jakaminen muuttaisi 1 §:n toisen momentin mukaan em. maakuntajako sote-maakuntien muutosta vastaavasti. Lakiesityksen 5§:n mukaisesti sote-maakunnan muuttaminen tarkasteltaisiin vain sote-palveluiden järjestämistä. Näin ollen suuren määrän eri julkisen sektorin organisaatioiden ja yritysten toimintoja, rakenteita, palveluita ja yhteistyöverkostoja sekä kansalaisten arkea koskettava maakuntajako määriteltäisiin yksinomaan sosiaali- ja terveyden palveluiden järjestämisen näkökulmasta. Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan maakuntajaon ja sote-maakuntien aluejaon keskinäinen suhde on lakiluonnoksessa epäselvä ja sitä tulisi täsmentää. Esitysluonnoksen Sote-maakuntarakennelaille kumottaisiin voimassa oleva maakuntajakolaki (1159/1997). Nyt kumottavaksi esitetyssä maakuntajakolaissa on alueiden kehittämistä ja alueiden käytön suunnittelua varten maa jaetaan maakuntiin. Maakunnaksi määrätään alue, johon kuuluvat kunnat muodostavat toiminnallisesti ja taloudellisesti sekä alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden. Esitysluonnoksen sote-maakuntarakennelaisissa sote-maakuntajaon lisäksi myös maakuntajako tarkastellaan yksinomaan sosiaali- ja terveyden huollon järjestämisen näkökulmasta. Maakuntajaon ja sote-maakuntien aluejaon määrittämisessä tulee Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan tarkastella myös jatkossa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä laaja-alaisemmin alueiden toiminnallista, taloudellista ja suunnittelullista tarkoituksenmukaisuutta. Tämän vuoksi Etelä-Savon maakuntaliitto esittää, että esitysluonnosta sote-maakuntarakennelaisiksi muutettaisiin täsmentämällä sitä maakuntajaon perusteiden osalta, joko lisäämällä maakuntajaon tarkastelun edellytykset lain 1. pykälän 1. momenttiin voimassa olevasta maakuntajakolaista tai vaihtoehtoisesti jättämällä maakuntajakolaki voimaan ja lisäämällä sote-maakuntarakennelakiin viittaus siihen maakuntajaon perusteiksi. Esitysluonnoksen viidennessä pykälässä esitetyt kriteerit yksin ovat nyt liian kapea-alaisia vain sote-maakuntaa koskevia sivuuttaen, että aluejaot merkitsevät paljon muutakin kuin sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen näkökulman.]

73. Pidättekö esitetyjä edellytyksiä sote-maakuntien muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen näkökulmasta? (erityisesti sote-maakuntarakennelain 2, 5 ja 10 §:t)

ei pääosin [Viitaten Etelä-Savon maakuntaliiton vastaukseen kysymykseen 72., ei aluejakoja tule tarkastella vain yhden hallinnonalan järjestämisen näkökulmasta. Esitetyistä säädöksistä tai niiden säädöskohtaisista perusteluista ei täsmällisesti selviä, miten laaja-alaisia selvityksiä sote-maakuntien muutokset edellyttävät. Mikäli sote-maakuntien toiminta-alueita muutettaessa ei tarkastella muutoksen vaikutuksia riittävän laaja-alaisesti, voivat aluemuutoksen välilliset vaikutukset myös Sosiaali- ja terveyden huollon ja pelastustoimen järjestämiseen jäädä huomioimatta.]

74. Sote-maakuntarakennelain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

1§

Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan maakuntajaon ja sote-maakuntien aluejaon keskinäinen suhde on lakiluonnoksessa epäselvä ja sitä tulisi täsmentää. Esitysluonnosta sote-maakuntarakennelaisiksi muutettaisiin täsmentämällä sitä maakuntajaon perusteiden osalta, joko lisäämällä maakuntajaon tarkastelun edellytykset lain 1. pykälän 1. momenttiin voimassa olevasta maakuntajakolaista tai vaihtoehtoisesti jättämällä maakuntajakolaki voimaan ja lisäämällä sote-maakuntarakennelakiin viittaus siihen maakuntajaon perusteiksi. Esitysluonnoksen viidennessä pykälässä esitetyt kriteerit yksin ovat nyt liian kapea-alaisia vain sote-maakuntaa koskevia

sivuuttaen, että aluejaot merkitsevät paljon muutakin kuin sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen näkökulman.

Perustelut kysymyksen 72 vastauksessa.

5§

Sote-maakuntarakennelain esitetyn 1.2§:n mukaan ”sote-maakunnan muuttaminen, yhdistäminen tai jakaminen muuttaa 1 momentissa tarkoitettua maakuntajakoa sote-maakuntien muutosta vastaavasti”. Ehdotetussa 5§:ssä tulisi Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen tämän takia täydentää. Koska maakuntajako ollaan laissa alistamassa sote-maakuntajakoon, tulisi 5§:ssä selkeästi määrätä sote-maakunnan muuttamisen edellytysten täyttymisen lisäksi myös maakuntajaon edellytyksistä. Maakunnan alueen edellytyksenä tulee jatkossakin olla, että maakuntaan kuuluvat kunnat muodostavat toiminnallisesti ja taloudellisesti sekä alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden.

Perustelut kysymyksen 72 vastauksessa.

75. Muut vapaamuotoiset huomiot sote-maakuntarakennelaista.

-

Maakuntien ohjaus

76. Valtion ohjausta sekä sosiaali- ja terveydenhuollon että pelastustoimen järjestämisessä vahvistettaisiin. Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

kyllä pääosin [Valtion ohjauksessa on kuitenkin noudatettava suhteellisuusperiaatetta eli ohjauksen tulee olla tavoitteiden toteuttamiseksi oikein mitoitettua eli ei saa tarpeettomasti rajoittaa sote-maakunnan itsehallinnollista asemaa.]

77. Ministeriöt ja maakunta kävisivät vuotuiset neuvottelut, joissa tarkasteltaisiin maakunnan toimintaa ja taloutta toteumatietojen ja ennusteiden näkökulmasta. Lisäksi erilliset ohjausneuvottelut käytäisiin vuosittain yhteistyöaluekohtaisesti. Onko neuvottelujen tavoite ja käsiteltävä asiakokonaisuus tarkoituksenmukainen?

ei kantaa

78. Maakuntien ja valtioneuvoston välille suunnitellaan ministeriöiden ja järjestämisvastuussa olevien tahojen vuorovaikutukseen perustuvaa aktiivista ohjausta, joka perustuisi avoimeen näkemysten ja tietojen vaihtoon sekä järjestäjien toiminnan ja talouden jatkuvaluonteiseen arviointiin. Onko ohjausmalli uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltu?

ei kantaa

Uudistuksen vaikutukset

79. Vaikutusten arvioinnissa on kuvattu ehdotuksen keskeiset vaikutukset. Miltä osin vaikutusten arviointia olisi korjattava, tarkennettava tai täydennettävä?

Lakiehdotuksessa Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntia koskeva lakiesitys aluejaon muutoksesta ei perustu riittäviin selvityksiin. Etelä-Savon maakuntaliiton näkemyksen mukaan asiaa koskeneessa taustamuistiossa on käsitelty aluejakovaihtoehtojen vaikutuksia varsin suppea-alaisesti eikä esitettyä muutosta voi perustaa näin puutteelliseen tarkasteluun.

Myöskään muutoksen vaikutustenarviointia kuntiin, etenkin niiden rooliin, toimintaan, talouteen ja elinvoimaan ei voida pitää riittävinä. Uudistuksen suoria ja välillisiä vaikutuksia kuntiin ja niiden edellytyksiin vastata niille jäävistä tehtävistä tulisi arvioida tarkemmin.

80. Onko uudistuksen muutuskustannukset tunnistettu ja arvioitu asianmukaisesti?

ei [Arvioinnissa on huomioitu merkittävimmät sote-maakunnille kustannuksia aiheuttavat tekijät, mutta kunnille ja kuntayhtymille aiheutuvia kustannuksia on arvioitu puutteellisemmin. Tarkempi kunnille aiheutuvien suorien ja välillisten kustannusten arviointi on tarpeen. Samoin tulisi arvioida tapaa, jolla kustannukset kunnille korvataan.]

81. Uudistuksesta aiheutuvia ICT:n ja tiedonhallinnan muutuskustannuksia on arvioitu hallituksen esityksen vaikutusarvioinneissa edellisen vaalikauden maakunta- ja sote-valmistelussa tunnistettujen kustannusarvioiden perusteella. Millaisia tarkennuksia ja täydennyksiä nyt esitettyihin arvioihin tulisi tehdä?

-

82. Näkemyksenne muista mahdollisista ICT- ja digiasioihin liittyvistä vaikutuksista ehdotetussa palvelurakenteessa?

-

a) vuosina 2021-2022?

-

b) vuosina 2023-2024?

-

c) vuodesta 2025 alkaen?

-

a) vuosina 2021-2022?

-

b) vuosina 2023-2024?

-
c) vuodesta 2025 alkaen?

-
85. a) Tulisiko arvionne mukaan sote-maakunnille siirtyviä hankintasopimuksia mitätöitymään järjestämistä vastuuta ja ostopalveluja koskevan sääntelyn nojalla?

-
b) jos kyllä, mikä olisi mitätöityvien sopimusten euromääräinen arvo?

-
c) liittyisikö arvionne mukaan mitätöityviin sopimuksiin yksityisille palveluntuottajille hyödyttömiksi jääviä investointeja, mitä nämä välittömät hyödyttömäksi jäävät investoinnit olisivat ja kuinka suurista menetyksistä olisi kyse?

Uudistuksen toimeenpanon tuki

86. Mihin aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntaudistuksen alueelliseen toteutukseen?

-
muuta, mitä?

Muut kysymykset

87. Mahdolliset ehdotukset käsitteen ”sote-maakunta” korvaamiseksi jollain muulla käsitteellä.

Sote-alue. Tulevan sote-maakunnan nimen on selkeästi erotuttava nykyisestä Etelä-Savon maakuntaliitosta, joka on vakiintunut edustamaan Etelä-Savon maakuntaa. Lakiluonnoksessa käytetään nimiä maakunta ja sote-maakunta, jotka riittävästi erottavat nykyisen Etelä-Savon maakunnan ja perustettavan Etelä-Savon sote-maakunnan toisistaan. Etelä-Savon maakuntaliiton maakuntahallituksen ja maakuntavaltuuston on erotuttava vastaavista sote-maakunnan toimielimistä. Sote-maakunnalla on rajattu tehtävä, joten tällä perusteella nimeksi voisi harkita vielä erottamiskykyisempää nimeä kuten Etelä-Savon sotealue.

88. Ehdotus sote-maakuntanne nimeksi.

Etelä-Savon sote-alue

89. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Uudistuksessa on turvattava lähipalvelut ml. sopimuspalokuntien asema, koska niillä on ratkaisevan tärkeä rooli erityisesti harvaan asutuilla seuduilla mm. ensivastetoiminnan järjestämisessä.

90. Muut yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

-

Salo Aino
Etelä-Savon maakuntaliitto